

Fundacja im.
Kazimierza
Wielkiego

PREZENTACJA

„ŻOŁNIERZE WYKLĘCI - BOHATEROWIE NIEZŁOMNI”

POWIAT HRUBIESZOWSKI

KAROL BOJARSKI „WYGA”, „KOSA”

Urodził się 3.01.1918 roku w Dubnie na Wołyniu. Uczył się w horodelskiej szkole podstawowej, uczęszczał do gimnazjum im. Mikołaja Kopernika we Włodzimierzu

Wołyńskim, gdzie wcześniej uczęszczała się jego siostra Stanisława i brat Wacław. Po maturze wstąpił w szeregi wojska. Ukończył kurs do szkoły oficerskiej w Sulejówku. Odbił roczną służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim. W 1939 r. ukończył szkołę z wyróżnieniem. Po wybuchu wojny z Niemcami zgłosił się z prośbą o skierowanie na front. Po wkroczeniu Sowietów do koszar, uciekł wraz z kolegą. Wrócił do Horodła, do rodziców. Ukrywał się przed Sowietami w obawie, że będą go szukać. We wrześniu 1939 r. skontaktował się z ukrywającymi się żołnierzami WP i zaczął z nimi tworzyć struktury konspiracji niepodległościowej w Horodle. W 1939 r. razem z bratem został zaprzysiężony jako członek Służby Zwycięstwu Polski.

Po przekształceniu się SZP w Związek Walki Zbrojnej szkolił starannie dobranych młodych mieszkańców Horodła. Związał się wtedy z Józefem

Rudnikiem „Pogrom” (poległ w walce z Niemcami w 1944 roku) czy Józefem Grzeszczukiem „Skąta” (poległ w potyczce z NKWD w 1945 roku). W 1943 r. został dowódcą jednej z drużyn szkoleniowych porucznika „Rysia” Kazimierza Wróblewskiego, a następnie został mianowany dowódcą plutonu. To wówczas spotkał się z podchorążym Sergiuszem Konopą „Czarusiem”, z którym połączyły ich wspólne walki w późniejszym batalionie AK „Południe” i wieloletnia przyjaźń.

Poległ 6 kwietnia 1946 r. Do końca życia był wierny swoim ideologiom.

„Wyga” z „Czarusiem”

KAROL BOJARSKI „WYGA”, „KOSA”

Jesienią 1944 „Wyga” został mianowany oficerem do zadań specjalnych komendy obwodu AK, a następnie adiutantem komendanta obwodu.

Komendant „Irka” i jego adiutant „Wyga” 1945 r.

Jego podwładni, a nierzadko on sam osobiście, wykonali szereg akcji na sowietów i ich polskich pomocników. Dla przykładu należy przynajmniej wymienić odbicie 12 żołnierzy Kedywu z więzienia hrubieszowskiego w sierpniu 1944 roku, likwidację

starosty hrubieszowskiego z nadania PKWN Aleksandra Wilka „Wołka”, pierwszego szefa UB w Hrubieszowie Edwarda Januszewskiego, czy kolejnego szefa UB odpowiedzialnego za masakrę mieszkańców Hrubieszowa w marcu 1945 roku Feliksa Grodka. W tym ostatnim przypadku to „Wyga” osobiście przygotował paczkę wielkanocną z zamontowanym wewnątrz niej ładunkiem wybuchowym i dopilnował dostarczenia jej do siedziby UB.

„Wyga” poległ po osobistym wykonaniu wyroku śmierci na funkcjonariuszu MO, odpowiedzialnym za śmierć jego adiutanta i zarazem przyjaciela Józefa Gietki, 6 kwietnia 1946 roku.

Grób rodzinny Bojarskich

WACŁAW BOJARSKI „HUCUŁ”

Urodził się 21 lutego 1916 roku w Niżynie. Był bratem Karola „Wygi”. Ukończył szkołę podstawową w Horodle, a następnie Państwowe Gimnazjum Koedukacyjnego im. M. Kopernika we Włodzimierzu. Po maturze wstąpił do Szkoły Podchorążych Piechoty w Komorowie. W czasie istnienia oddziału partyzanckiego „Rysia” por. Kazimierza Wróblewskiego wraz ze swoimi ludźmi dostarczał amunicję i broń do oddziału w pobliżu Maziarni. Od lata 1943 roku organizował w Horodle i okolicznych miejscowościach kwatery dla uciekinierów z Wołynia. Podczas ewakuacji 27 Wołyńskiej Dywizji AK na zachodnią stronę Bugu zorganizował w Bereźnicy stały punkt przeprawowy, a w Liskach kwatery dla wycieńczonych walkami żołnierzy. W połowie sierpnia 1944 roku przyprowadził swoją kompanię do Ornatowic na koncentrację hrubieszowskich oddziałów AK przez wymarszem na pomoc Powstaniu Warszawskiemu. W 1951 r. zaczęto bliżej przyglądać się działaniom „Hucuły”. Coraz częściej informatorzy UB donosili na Bojarskiego i jego rodzinę.

W połowie lat 50. XX wieku przeniósł się w okolice Bydgoszczy.

W czerwcu 1969 roku szef Wydz. C KW MO w Bydgoszczy powiadomił swojego odpowiednika w Lublinie iż ze względu na stałe zamieszkiwanie i zameldowanie Wacława Bojarskiego w tym mieście wszelka dokumentacja związana z jego osobą będzie gromadzona w Bydgoszczy. Układ ten działał aż do śmierci Wacława.

Odprawa oficerów AK w Nowokajetanówce (sierpień 1944)

MARIAN GOŁĘBIEWSKI „IRKA”, „STER”

Był synem Stanisława, z zawodu szewca i Józefy z domu Sęp. W 1922 r. przeprowadził się wraz z rodziną do Inowrocławia. Ukończył seminarium nauczycielskie w Kcyni i Słupcy (1931 r.). W latach 1933–1938 działał w zarządzie Klubu Sportowego „Goplania” w Inowrocławiu. Pracował jako reporter „Dziennika Kujawskiego” oraz urzędnik biurowy w fabryce cykorii (od listopada 1934 do lutego 1939). W marcu 1939 r. przeniósł się do Kołomyi, gdzie pracował jako nauczyciel geografii, historii i wychowania fizycznego w szkole powszechnej oraz jako kierownik bursy.

Po zamordowaniu przez Ukraińców dotychczasowego komendanta obwodu kpt. Antoniego Rychela, w październiku 1943 r. został komendantem Obwodu Hrubieszów. Był zwolennikiem rozpoczęcia ofensywnych działań przeciw zagrożającym ludności polskiej siłom OUN-UPA. Intensywne walki polsko-ukraińskie toczyły się w tym rejonie od marca do

czerwca 1944 r. W maju 1944 r. został mianowany komendantem Obwodu Włodzimierz Wołyński (pozostawał także komendantem Obwodu Hrubieszów). Po zajęciu Lubelszczyzny przez Armię Czerwoną kontynuował działalność jako komendant Obwodu Hrubieszów. 19 sierpnia 1944 r. jego stuosobowy oddział uwolnił kilkunastu żołnierzy AK z więzienia w Hrubieszowie.

Tam też dokonał akcji na Komunalną Kasę Oszczędności.

Aby zdobyć pieniądze na cele organizacyjne. W marcu 1945 r. Gołębiewski objął funkcję inspektora Inspektoratu Rejonowego DSZ – pełnił ją do czerwca tegoż roku.

MARIAN GOŁĘBIEWSKI „IRKA”, „STER”

W marcu 1945 r. Gołębiowski objął funkcję inspektora Inspektoratu Rejonowego DSZ – pełnił ją do czerwca tegoż roku. W czerwcu został szefem sztabu i zastępcą komendanta Okręgu Lublin DSZ. Od września kontynuował działalność na tym samym stanowisku w będącym kontynuacją DSZ – Wolność i Niezawisłość. Był jednym ze współtwórców niezrealizowanego planu ataku na więzienie mokotowskie w Warszawie.

„Irka” w otoczeniu oficerów Obwodu Tomaszów Lubelski

Siedział w więzieniach w Rawiczu, Wronkach i Sieradzu, Warszawie, skąd 3 grudnia 1955 wraz z innymi więźniami próbował uciec: próba ta została udaremniowana na skutek interwencji Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Otrzymał karę dożywotniego więzienia, jednak w wyniku amnestii z 1 maja 1956 wyrok zmniejszono mu do 10 lat. Wyszedł na wolność 21 czerwca 1956 r. Po wyjściu na wolność miał trudności ze znalezieniem pracy. W 1962 wziął ślub ze Stanisławą z Kosińskich, z którą miał 2 dzieci. W latach 1956–1959 pracował w spółdzielni „Wspólna Sprawa”, następnie w Zjednoczeniu „Inco” (1960–1962), zakładzie prywatnym (1962–1963), Usługowej Spółdzielni Pracy „Elektosan” w Pruszkowie (1963–1964) i Przedsiębiorstwie Wagonów Sypialnych „Wars” (1966–1970). W latach 1974–1975 był pracownikiem Zakładów Telewizyjnych, a w latach 1975–1978 pracował jako chałupnik dla Spółdzielni Pracy „Centralne Laboratorium Chemiczne”. Marian Gołębiowski zmarł w Warszawie 18 października 1996 r. Został pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie

SERGIUSZ KONOPA „CZARUŚ”

Fundacja im.
Kazimierza
Wielkiego

Urodził się 9 października 1916 r. w Jenatajewsku koło Charkowa. W 1932 r. Rodzina Konopów przeniosta się do Hrubieszowa, gdzie 1938 r. Sergiusz uzyskał maturę w gimnazjum im. Ks. St. Staszica. W lipcu 1939 r. został skierowany do 12 Pułku Ułanów Podolskich w Białokrynicy koło Krzemieńca. W późniejszym czasie dowodził plutonem w bitwie pod Mińskiem Mazowieckim. Warszawa była wtedy bombardowana, oddziały zostały rozgromione. „Czaruś” uniknął więzienia. Historia jego pseudonimu jest bardzo ciekawa, mianowicie, gdy w lasach strzeleckich każdy przybyły musiał wymyślić sobie „ksywę” Sergiusz wybrał „Szaruś”. Człowiek robiący notatki nie dostyszał i zapisał „Czaruś”. Konopa o zmianie swojego pseudonimu dowiedział się jakiś czas później.

„Czaruś” był jednym z najofiarniejszych oficerów utworzonego 1943 r. batalionu AK. Wielu Polaków zamieszkujących w latach 1943-44 południowe gminy powiatu jego zdolnościom dowódczym zawdzięcza

ocalenie życia. W czerwcu 1944 r. dowodził oddziałem AK, który z Puszczy Solskiej przywiózł broń ze zrzutu, przeznaczoną dla hrubieszowskich oddziałów AK przygotowujących się do realizacji Akcji „Burza”.

Kompania "Czarusia" batalionu "Wiktora" ("Luxa")

SERGIUSZ KONOPA „CZARUŚ”

Fundacja im.
Kazimierza
Wielkiego

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 9 lutego 2001 roku
przeżywszy 85 lat zmarł w Montrealu w Kanadzie

rotmistrz

SERGIUSZ KONOPA ps. „CZARUŚ”

Uczestnik walk o wolną i niepodległą Polskę. Absolwent Gimnazjum im. St. Staszica
w Hrubieszowie. Plutonowy podchorąży Centrum Wyszkolenia Rezerwy Kawalerii
w Grudziądzu i 12 Pułku Ułanów Podolskich, z którym odbył kampanię wrześniową 1939r.
Dowódca Kompanii w Batalionie AK-WIN Stefana Kwaśniewskiego „WIKTORA”
rej. V „Południe”.

Uroczystości pogrzebowe w honorowej asyście WP i poczcie sztandarowych AK
odbędą się w Hrubieszowie dn. 7 maja 2001r. (poniedziałek)

Misa św. zostanie odprawiona w Kościele Św. Mikołaja o godz. 16.⁰⁰ po czym
nastąpi odprowadzenie urny z prochami na Cmentarz Parafialny w Hrubieszowie
pogrzeźni w głębokim łole!

Żona, Córka, Syn, Siostrzeniec i Rodzina

STEFAN KWAŚNIEWSKI „LUX – WIKTOR”

Fundacja im.
Kazimierza
Wielkiego

Stefan Kwaśniewski, pseudonim „Lux – Wiktor”, major Armii Krajowej, podoficer artylerii 5 Lwowskiej Dywizji Piechoty, od 1940 roku działał w konspiracji AK, w obwodzie hrubieszowskim, urodził się 29 października 1911 r. w Podhorcach (pow. hrubieszowski). Jesienią 1943 roku został dowódcą V Batalionu Leśnego AK w Obwodzie Hrubieszów, liczącego 300 żołnierzy. Stefan Kwaśniewski po wojnie był tropiony i nękanym przez Służbę Bezpieczeństwa. W roku 1947 roku został zatrzymany i osadzony w areszcie śledczym. Podczas przesłuchań był wielokrotnie torturowany. Namawiano go do wstąpienia w szeregi Ludowego Wojska Polskiego. Odmówił, ze względu na swoje przekonania. Został skazany na 12 lat więzienia, za to, że po roku 1945 był Komendantem Obwodu Południe organizacji Wolność i Niezawisłość. Był więziony w Lublinie, a następnie we Wronkach. Na mocy amnestii opuścił więzienie w roku 1953. Nadal inwigilowany i

represjonowany przez SB, postanowił na początku lat 60 -tych wyjechać na ziemie zachodnie. Wraz z żoną osiadł w Jabłonowie, gdzie prowadził gospodarstwo rolne, utworzył kółka rolnicze i zajmował się działalnością społeczną. Zmarł 5 kwietnia 1981 r.

Stefan Kwaśniewski wraz z towarzyszkami

Fundacja im.
Kazimierza
Wielkiego

NAJCIEKAWSZE I NAJBARDZIEJ ZNANE AKCJE DZIAŁACZY HRUBIESZOWSKIEGO PODZIEMIA

BOMBA W ŚWIĘCONCE

W odwecie za zabicie kierownika bezpieki Edwarda Januszewskiego i ubeckiego kata Józefa Chmarzyńskiego na rozkaz szefa UB Jacentego Grodka zastrzelono kilkanaście osób, powiązanych z hrubieszowskim, niepodległościowym podziemiem. Odbyło się to w noc z 3 na 4 marca 1945 r. Tę noc nazwano Nocą Św. Kazimierza. Kiedy wiadomość doszła do kpt. Mariana Gołębiowskiego, wydał rozkaz rozwieszenia ulotek z groźbą.

Widniała tam notka, że następną ofiarą będzie sam szef UB - Grodek.

Wyrwany róg domu, stan współczesny

31 marca 1945 r. niczego nieświadomy chłopiec dostarczył do siedziby UB koszyczek wielkanocny. Znajdowało się w nim pudełko m.in. z bombą zapadkową i butelka koniaku. Bomba prawdopodobnie została przygotowana przez Wacława Nowickiego „Podkowę”. Była to przesyłka do Jacentego Grodka. Postaniec „prezent” otrzymał od por. Karola Bojarskiego „Wygi”. Otrzymany prezent Grodek zabrał do domu. Wyjmując z koszyczka alkohol, uruchomił ładunek. Bomba wyrwała cały róg I piętra. Mężczyzna zginął na miejscu.

Dom Jacentego Grodka, stan współczesny.

BOMBA W ŚWIĘCONCE

Fundacja im.
Kazimierza
Wielkiego

Dokument rozesłany do Urzędów
Bezpieczeństwa Publicznego po
śmierci Jacentego Grodka

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo Bezpieczeństwa
Publicznego

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1945 r.

Tajne!

Rozkaz nr 43
Z dnia 7 VIII 1945 r.

W Powiatowym Urzędzie Bezpieczeństwa Publicznego w Hrubieszowie zdarzył się następujący wypadek:

Do kierownika Urzędu ob. Grodka zgłosił się 10-letni chłopak z „podarunkiem” – doniczką kwiatów i koszykiem z szynką, kielbasą, wódką i innymi rzeczami. Warta chłopaka przepuściła, a kierownik „podarunek” przyjął. Przy rozpakowaniu nastąpił wybuch, w wyniku którego został zabity kierownik PUBP w Hrubieszowie ob. Grodek.

Wobec powyższego rozkazuję:

Zabronić przyjmowania jakichkolwiek podarunków w Urzędach Bezpieczeństwa Publicznego czy też w mieszkaniach prywatnych pracowników Służby Bezpieczeństwa. Winnych naruszenia niniejszego pociągnąć do odpowiedzialności.

Rozkaz niniejszy podać do wiadomości wszystkich funkcjonariuszy we wszystkich Urzędach Bezpieczeństwa.

Minister
Bezpieczeństwa Publicznego
Radkiewicz St[anisław]
Za zgodność:
Szef Kancelarii MBP
Żurek J. por.

Otrzymują
Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego.

AKCJA NA KKO

Członkowie AK przejęli z Komunalnej Kasy Oszczędności w Hrubieszowie niecałe 21 milionów złotych. W raportach UB widniała kwota 20 527 114 złotych. Nowe banknoty przeznaczone były na wymianę pieniędzy w powiecie hrubieszowskim.

Akcją dowodził por. Karol Bojarski „Wyga” (mieszkał w Hrubieszowie pod nazwiskiem Wojciech Zapata. w późniejszym okresie używał pseudonimu „Kosa”). Zadanie powierzył mu kpt. Marian Gołębiowski „Ster” (dawniej „Irka”). Akcja była dokładnie przemyślana. Antykomunistyczne podziemie ustaliło, w jaki sposób można przejąć pieniądze i kiedy będą one w Hrubieszowie. Bojarski wykorzystał swoje znajomości w załodze KKO. Uzyskano wtedy plany pomieszczeń, zasady udostępniania kluczy do skarbcza, rozkład zajęć i przyzwyczajenia zawodowe dyrektora KKO. Przygotowano dokładny plan akcji. Rankiem 21 lutego 1945. „Kosa” ubrany po cywilnemu wraz z towarzyszami w mundurach dotarł do banku. Nikogo nie zdziwił widok ośmiu uzbrojonych mężczyzn. Ludzie myśleli, że jest to zespół UB. Na zewnątrz osłaniało ich kilku żołnierzy AK. niedaleko stały furmanki z woźnicami. Bojarski zażądał rozmowy z dyrektorem placówki.

a później klucza do skarbcza. Mężczyzna skłamał, że klucz znajduje się u starosty. „Kosa” po sprawdzeniu tej informacji, zagroził dyrektorowi śmiercią, gdyby klucz się nie odnalazł. Groźba zadziałała, skarbiec został otwarty a pieniądze w worach załadowane na furmanki. Łup dotarł do Majdanu Wielkiego, gdzie oczekiwał komendant obwodu „Ster” i kwatermistrz „Orsza” (Stanisław Jastalski).

Część pieniędzy przeznaczono na rozbudowę drukarni która stała się później drukarnią inspektoratu zamojskiego i okręgu lubelskiego DSZ – WiN. Wyplacono zapomogi rodzinom zamordowanych, wywiezionych na Sybir i przebywających w więzieniach żołnierzy hrubieszowskiej konspiracji. Ok. 10 milionów złotych kapitan Gołębiowski osobiście zawiózł do Lublina i za pośrednictwem profesora Ignacego Czumy przekazał rektorowi Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego ks. Antoniemu Słomkowskiemu na potrzeby uczelni.

Fundacja im.
Kazimierza
Wielkiego

AKCJA NA KKO

Komunalna Kasa Oszczędności. zdjęcie sprzed wojny

ATAK NA HRUBIESZÓW

Jedna z akcji zbrojnych w czasie powstania antykomunistycznego w Polsce przeprowadzona wspólnie przez UPA i WiN w nocy z 27 na 28 maja 1946 roku. Celem ataku było zniszczenie lokalnego posterunku MO, siedziby MBP i budynku Komisji Przesiedleńczej, a także uwolnienie więźniów politycznych z lokalnego więzienia.

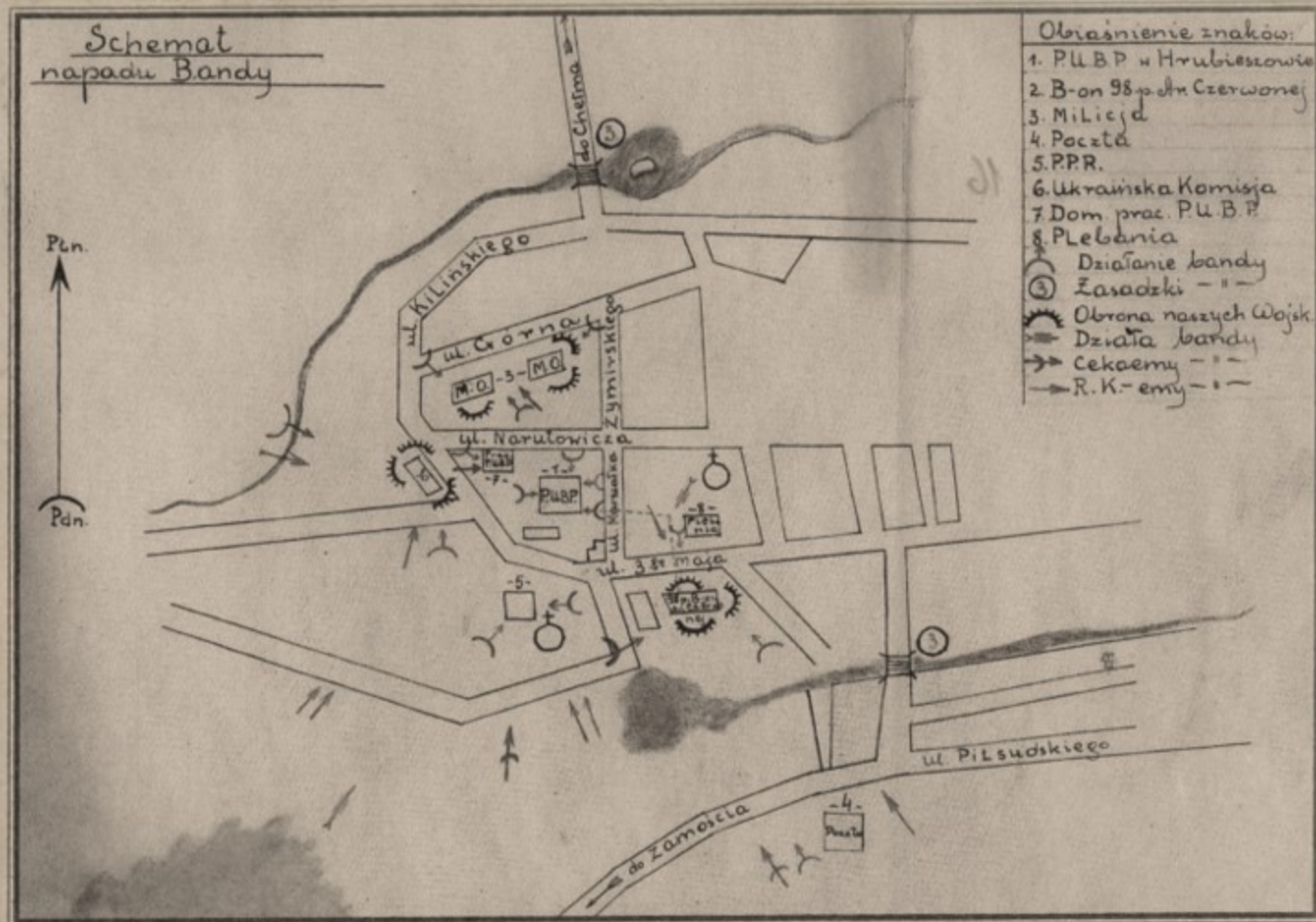
Plan akcji, ówczesny dowódca UPA w Polsce, płk Myrośław Onyszkewycz ps. „Orest” (dowódca oddziału, który odpowiedzialny był za mord na polskiej ludności w miejscowości Tarnoszyn) otrzymał od dowództwa WiN w kwietniu 1946. Zaakceptował go i zgodził się na współpracę. Ustalono, że w akcji weźmie udział ok. 300 strłciw z UPA i ok. 150 partyzantów z WiN, dowodzonych przez Wacława Dąbrowskiego ps. „Azja”, komendanta hrubieszowskiego obwodu WiN. 27 maja w lesie pomiędzy Trzeszczanami i Podhorcami doszło do koncentracji oddziałów. Około 400 żołnierzy UPA i WiN szykowało się do ataku. Ustalono, że WiN zdobędzie w Hrubieszowie m.in. budynki Powiatowego UB, MO i Komitetu Powiatowego PPR, a oddziały UPA dowodzone przez Jewhena Sztenderę ps. „Prirwa” zaatakują siedzibę NKWD oraz Urząd Przesiedleńczy.

O zmierzchu oddziały polsko-ukraińskie przegrupowały się do lasu w Dębince, kilka kilometrów od miasta, następnie partyzanci bez przeszkód dotarli do miasta i przed północą zajęli pozycję. Atak rozpoczął się o godz. 1:30 zainicjowany przez UPA ostrzałem budynku NKWD. Partyzanci WiN opanowali budynek UB i Powiatowy Komitet PPR. Milicjanci odparli atak broniąc się w budynku posterunku. Upowcom nie udało się zdobyć również siedziby NKWD oraz Urzędu Przesiedleńczego. W przeprowadzonej akcji zostało uwolnionych 20 więźniów oraz zabitych kilku funkcjonariuszy partyjnych. Nad ranem oddziały WiN i UPA wycofały się z miasta, w pościg bezskutecznie ruszyły oddziały 5 Pułku Piechoty LWP stacjonujące w Hrubieszowie, na północnym brzegu rzeki Huczwy (dowódcą zwiadu był porucznik Wojciech Jaruzelski) i MO.

ATAK NA HRUBIESZÓW

Fundacja im.
Kazimierza
Wielkiego

Schemat ataku Win i UPA na Hrubieszów z 27 na 28 V 1946 r. (w zbiorach IPN)

BIBLIOGRAFIA

Zajączkowski M., „Pod znakiem króla Daniela.” OUN- B i UPA na Lubelszczyźnie 1944 – 1950, Lublin- Warszawa 2016.

Czubara K., „Kennedy z Zamościa. Nie tylko wojenne tajemnice minionego wieku”, Zamość 2007.

Balcerzyk D., Dudek J., „Bo mnie tylko wolność interesuje”. Wywiad- rzeka z Marianem Gołębiowskim (Nowy Jork), listopad 1988- czerwiec 1989 r., Lublin 2011.

http://pojezierze.com.pl/cms_tmp/super_pojezierze_609.pdf

<http://www.polska1918-89.pl/pdf/sluzba-bezpieczenstwa-i-komitet-wojewodzki-pzpr-wobec-kombatantow-lube.4639.pdf>

[https://pl.wikipedia.org/wiki/Marian_Go%C5%82%C4%99biewski_\(%C5%BCo%C5%82nierz\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Marian_Go%C5%82%C4%99biewski_(%C5%BCo%C5%82nierz))

<http://jermaslowski.pl/tematy/blog/podziemie-antykomunistyczne/>

<http://bc.wbp.lublin.pl/dlibra/doccontent?id=877>

<http://bc.wbp.lublin.pl/dlibra/aresults?action=SearchAction&QI=CB4407990A8971C282531CC6FF221393-1>

http://akzamosc.pl/wp-content/files/konkurs/2012/magier_lukasz_3_edycja.pdf

https://akzamosc.pl/wp-content/files/konkurs/2014/letnianczyn_angelika_5_edycja.pdf

<http://lubiehrubie.pl/wiadomosci/30-lecie-dzialalnosci-srodowiska-zolnierzy-27-wdp-ak-w-hrubieszowie>

<https://www.facebook.com/pages/category/City/Dawny-Hrubiesz%C3%B3w-327250000792465/>

<http://lubiehrubie.pl/wiadomosci/z-cyklu-tak-bylo-dramatyczne-czasy-jerzy-maslowski-przedstawia-kpt-karol-bojarski-wyga-kosa-1918-1946>

<http://lubiehrubie.pl/wiadomosci/nowe-opracowanie-dotyczace-oddzialu-mlota>

http://www.plewako.pl/por_plewako/zaswiadczenie.htm

<http://www.tygodnikzamojski.pl/artykul/5292/prawda-o-mordzie-w-rogalinie.html>

<http://www.kombatanci.gov.pl/images/DOC/Kombatant/2016/201603.pdf>

<http://www.hrubieszow.info/miasto/stare7/stare7.htm>

WYKONAŁA
ALEKSANDRA ZGNILEC,
UCZENNICA KLASY 2 „B”
ZESPOŁU SZKÓŁ NR 3
IM.TADEUSZA KOŚCIUSZKI
W HRUBIESZOWIE

Fundacja im.
Kazimierza
Wielkiego

